

	Side
7. <i>Psykiatrilovens stedlige anvendelsesområde</i>	947
7.1. Tilbageførsel af bortgæede og udeblevne patienter.....	947
7.1.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen.....	947
7.1.2. Justitsministeriets overvejelser om adgangen til at tilbageføre bortgæede eller udeblevne patienter	948
7.2. Justitsministeriets og Sundhedsministeriets overvejelser om »prøveudskrivning« af tvangsindlagte eller tvangstilbageholdte patienter og om udskrivningsaftaler og koordinationsplaner.....	949
7.3. Tvangsbehandling af legemlige lidelser hos sindslidende patienter, der er indlagt på en somatisk afdeling	952
7.3.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen.....	952
7.3.2. Justitsministeriets overvejelser om adgangen til at tvangsbehandle legemlige lidelser hos sindslidende patienter	953
8. <i>Delegation af overlægens kompetence</i>	953
8.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen.....	954
8.2. Justitsministeriets overvejelser	954
9. <i>Registrering og indberetning af tvang</i>	956
9.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen.....	956
9.2. Justitsministeriets overvejelser	956
10. <i>Patientrådgiverordningen</i>	957
10.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen.....	957
10.2. Justitsministeriets overvejelser	958
11. <i>Ordningen med patientråd og patientmøder</i>	959
11.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen.....	959
11.2. Justitsministeriets overvejelser	959
12. <i>Tilladelse til udgang m.v. til frihedsberøvede personer</i>	960
13. <i>Beskikkelse af patientrådgiver til retslige patienter</i>	960
14. <i>Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.</i>	961
15. <i>Hørte myndigheder m.v.</i>	961

1. Baggrund og formål

a. Den 1. oktober 1989 trådte lov nr. 331 af 24. maj 1989 om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien (psykiatriloven) i kraft. Loven byggede på betænkning nr. 1068/1986 om tvang i psykiatrien og betænkning nr. 1109/1987, der indeholdt en afsluttende udtalelse vedrørende udformningen af en ny lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien. Formålet med psykiatriloven var at styrke sindslidendes retsstilling i forbindelse med frihedsberøvelse og tvangsbehandling m.v. Loven skulle endvidere sikre, at sindslidende i videst muligt omfang inddrages og får indflydelse på behandlingen og egne forhold i øvrigt.

I forhold til den tidligere lov om sindssyge persons hospitalsoophold fra 1938 (sindssygeloven) indebærer psykiatriloven en skærpelse og præcisering af betingelserne for at anvende tvang i forbindelse med indlæggelse, ophold og behandling på psykiatrisk afdeling. Med henblik på at formindske brugen af tvang blev der optaget en bestemmelse om, at tvang kun må anvendes, når alle andre muligheder er udtømt, og at den tvangsanvendelse, der i så fald kommer på tale, begrænses til det absolut nødvendige (»det mindste middels princip«). For at sikre opfyldelsen af denne bestemmelse blev der bl.a. fastsat regler om obligatorisk efterprøvelse af fortsat frihedsberøvelse efter faste terminer og om fast vagt til bæltefikserede patienter.